

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-PT

Datum: 22. april 2009.

Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija Iain Bonomy, predsjedavajući
sudija Christoph Flügge
sudija Michèle Picard

V. d. sekretara: g. John Hocking

Odluka od: 22. aprila 2009.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU OPTUŽENOG DA MU SE ODOBRI ULAGANJE ŽALBE
NA ODLUKU PO ZAHTJEVU ZA RAZGOVOR SA SVJEDOKOM ODBRANE**

Tužilaštvo:

g. Alan Tieger
g. Mark B. Harmon

Optuženi:

g. Radovan Karadžić

Prijevod

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Zahtjevu za odobrenje ulaganja žalbe na Odluku po Zahtjevu za razgovor sa svjedokom odbrane", koji je optuženi podnio 14. aprila 2009. (dalje u tekstu: Zahtjev), i ovim donosi odluku u vezi s tim.

I. Istorijat i argumenti

1. Dana 11. decembra 2008. optuženi je podnio "Zahtjev za razgovor sa svjedokom odbrane" (dalje u tekstu: Zahtjev za razgovor), u kojem je zatražio da Pretresno vijeće naloži Sekretarijatu Međunarodnog suda da osigura prijevoz svjedoka odbrane Alekse Buhe (dalje u tekstu: svjedok) u Pritvorsku jedinicu Ujedinjenih nacija u Haagu. Optuženi je naveo da je svjedok bio prisutan na pregovorima o navodnom sporazumu o imunitetu između predstavnika Republike Srpske i ambasadora SAID-a Richarda Hoobrooka 18. i 19. jula 1996., te da ima detaljne i dragocjene informacije u vezi s događajima koji se navode u Optužnici.¹

2. Sekretarijat je 24. decembra 2008. podnio "Podnesak Sekretarijata na osnovu pravila 33(B) Pravilnika u vezi sa Zahtjevom optuženog za razgovor za svjedokom odbrane" (dalje u tekstu: Podnesak Sekretarijata). Sekretarijat je naveo da je odbio da organizuje prijevoz i smještaj svjedoka zbog toga što njegova praksa nije da snosi troškove prijevoza potencijalnih svjedoka u ovoj fazi postupka, nego da to čini nakon što optuženi podnese svoj spisak svjedoka na osnovu pravila 65ter(G) Pravilnika. Sekretarijat je takođe ustvrdio da pravo optuženog da se sastane s potencijalnim svjedocima njegovom odlukom nije povrijeđeno.²

3. Dana 9. aprila 2009. Pretresno vijeće je donijelo "Odluku po Zahtjevu optuženog za razgovor sa svjedokom odbrane i po Trećem zahtjevu za objelodanjivanje" (dalje u tekstu: Pobjijana odluka). Vijeće je uputilo na redovnu proceduru koju koristi Sekretarijat i zaključilo da prava optuženog na pravično suđenje nisu ugrožena odbijanjem Sekretarijata da organizuje i finansira putovanje svjedoka u Haag u ovoj fazi postupka.³

4. Optuženi u Zahtjevu na osnovu pravila 73(B) Pravilnika traži odobrenje da uloži žalbu na dio Pobjijane odluke koji se odnosi na Zahtjev za razgovor.⁴ Optuženi tvrdi da je Pretresno vijeće pogriješilo kad je podržalo stav Sekretarijata kojim se dovodi u pitanje "jednakost

¹ Zahtjev za razgovor, par. 6, 8.

² Podnesak Sekretarijata, par. 5.

³ Pobjijana odluka, par. 20.

⁴ Zahtjev, par. 2, 7.

Prijevod

sredstava strana u postupku i adekvatnost uslova koje na raspolaganju ima optuženi koji se sam brani".⁵ U Zahtjevu se navodi da Pobjijana odluka "utječe ne samo na njegov razgovor s g. Buhom, nego i s brojnim drugim ključnim ličnostima iz događaja za koje ga tereti Optužnica, s kojima se g. Karadžić mora susresti kako bi bio u stanju da se efikasno pripremi za suđenje i da unakrsno ispita svjedoke tužilaštva".⁶

5. Tužilaštvo u "Odgovoru tužilaštva na Karadžićev Zahtjev za odobrenje ulaganja žalbe na Odluku po Zahtjevu za razgovor sa svjedokom odbrane" podnijetom 17. aprila 2009. (dalje u tekstu: Odgovor) tvrdi da se Pobjijana odluka ne tiče pitanja koje bi u znatnoj mjeri utjecalo na pravično i ekspeditivno vođenje postupka, niti na pitanje čije bi promptno rješavanje od strane Žalbenog vijeća moglo suštinski pospješiti postupak.⁷ Tužilaštvo tvrdi da odbijanje finansiranja potencijalnog svjedoka ne predstavlja "kaznu", kako tvrdi optuženi, da optuženi krivo shvata stav Sekretarijata, te da on na raspolaganju ima druga sredstva da u ovoj fazi kontaktira s potencijalnim svjedocima.⁸ Tužilaštvo, nadalje, tvrdi da Pobjijana odluka optuženom ne uskraćuje pristup potencijalnim svjedocima.⁹

III. Mjerodavno pravo

6. Pravilo 73(B) Pravilnika propisuje dva uslova koja moraju biti ispunjena prije nego što pretresno vijeće eventualno odobri zahtjev za ulaganje žalbe: (a) predmetna odluka se mora ticati pitanja koje bi u znatnoj mjeri utjecalo na pravično i ekspeditivno vođenje postupka ili ishod suđenja, i (b) promptno rješenje Žalbenog vijeća bi, po mišljenju pretresnog vijeća, moglo suštinski pospješiti postupak.¹⁰

7. Pretresno vijeće podsjeća da je, "čak i u slučajevima kada se pokreću značajna pravna pitanja, [...] pravni učinak pravila 73(B) takav da zabranjuje davanje potvrde ako strana u

⁵ Zahtjev, par. 6, 9, 14.

⁶ Zahtjev, par. 12.

⁷ Odgovor, par. 1.

⁸ Odgovor, par. 3.

⁹ Odgovor, par. 5.

¹⁰ *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po Lukićevom zahtjevu za ponovo razmatranje Odluke Pretresnog vijeća po Zahtjevu za prihvatanje dokumenata direktno iz sudnice i Odluke po Zahtjevu odbrane za produžetak roka za podnošenje završnih reči, 2. juli 2008., par. 42; *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-PT, Odluka po Zahtjevu tužilaštva da mu se odobri ulaganje žalbe na Odluku po Preliminarnim zahtjevima Vladimira Lazarevića i Sretena Lukića u vezi s formom Optužnice, 19. august 2005., str. 3; *Tužilac protiv Miloševića*, predmet br. IT-02-54-T, Odluka po Zahtjevu optužbe za odobrenje za ulaganje žalbe na Odluku Pretresnog vijeća po Zahtjevu tužilaštva za postupak *voir dire*, 20. juni 2005., par. 2; *Tužilac protiv Halilovića*, predmet br. IT-01-48-PT, Odluka po Zahtjevu tužilaštva za potvrdu radi ulaganja interlokutorne žalbe na 'Odluku po Zahtjevu tužioca da se odobri izmjena Optužnice', 12. januar 2005. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Halilović*), str. 1.

Prijevod

postupku koja je traži ne dokaže da su ispunjena oba kriterijuma."¹¹ Pored toga, treba istaknuti da čak i kad su oba uslova iz tog pravila ispunjena, odobrenje za ulaganje žalbe ostaje diskreciono pravo Pretresnog vijeća.¹²

IV. Diskusija

8. Pretresno vijeće ne smatra da Pobjijana odluka utiče na pravično i ekspeditivno vođenje ovog postupka. Kako je navedeno u Pobjijanoj odluci, optuženom u ovoj fazi postupka nije uskraćena komunikacija s potencijalnim svjedocima s obzirom na to da mu na raspolaganju stoje razna sredstva da s njima kontaktira neposredno, ili putem svojih pravnih saradnika ili savjetnika koji postupaju *pro bono*. Ukoliko optuženi želi da se lično susretne sa svjedokom, on ili njegovi pravni saradnici mogu da organizuju njegovo putovanje i smještaj u Haagu. Optuženi će, kao i ostali optuženi pred ovim Međunarodnim sudom, dobiti pravo na pomoć Sekretarijata nakon što podnese spisak na osnovu pravila 65ter(G).¹³ Zbog tih razloga, Pretresno vijeće smatra da prvi kriterijum iz pravila 73(B) nije ispunjen.

9. S obzirom na to da prvi kriterijum nije ispunjen, Pretresno vijeće nije dužno da razmatra drugi kriterijum.

V. Dispozitiv

10. Shodno navedenom, Pretresno vijeće na osnovu pravila 73(B) Pravilnika ovim **ODBIJA** Zahtjev.

Sastavljeno na engleskom i na francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavna engleska verzija.

/potpis na originalu/

sudija Iain Bonomy,
predsjedavajući

Dana 22. aprila 2009.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]

¹ Odluka u predmetu *Haltlović*, str. 1.

² *Tužilac protiv Tolimira*, predmet br. IT-05-88/2-PT, Odluka po Zahtjevu za odobrenje za ulaganje žalbe na usmenu odluku od 11. decembra, 15. januar 2008., par. 4; *Tužilac protiv Strugaru*, predmet br. IT-01-42-T, Odluka po Zahtjevu odbrane za izdavanje potvrde, 17. juni 2004., par. 2; *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-T, Odluka po Zahtjevu odbrane za odobrenje za ulaganje žalbe na Odluku o uvrštavanju u spis izjava iz razgovora sa svjedokom PW-104, 25. april 2007., str. 1.

³ Pobjijana odluka, par. 20.